

عنوان مقاله:

اسطوره آب و باران در ادیان ایران باستان و هند

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

زینب بنی اسد - دانشجوی دکتری ادیان و عرفان، دانشگاه علوم و تحقیقات آزاد تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چهار عنصر طبیعی آب، آتش، هوا و خاک در بیشتر آیین های کهن باستانی خصوصا ایران و هند از جایگاه بسیار مقدسی برخوردارند. قایل شدن تقدس و حرمت برای هر پدیده طبیعی حکایت از حضوری اساسی و بنیادین در ذهن و باورهای انسان دارد. چنانکه آب به عنوان بن مایه آفرینش و مظهر پاکی و پاک کنندگی است و همچنین به عنوان محافظ چیزهای خوب در مقابل نیروهای اهریمنی دانسته می شود. آب از کهن الگوها و نمادهای اساطیری مهم تاریخ باستان بشر است. چنانکه حماسه گیل گمش، طوفان نوح، جستجوی اسکندر برای آب حیات و ... حول محور آب است؛ و در کتاب مقدس زرتشتیان اوستا در دو بخش مهم به نام آبان یشت و تیریشت درباره آب سخن رفته و همچنین در هند اساس آفرینش جهان و خدایان از آب و در آب فرض شده است. وجود ایزد بانوان قدرتمندی چون آناهیتا در ایران و سرسوتی در هند دلیل دیگری بر این تقدس و اهمیت است. در ایران با توجه به پدیده خشکسالی که از گذشته دور گریبانگیر این سرزمین است تقدس و اهمیت آب امری دور از ذهن نیست که با ورود اسلام و منسوخ شدن آیین های کهن، این تقدس در غالب وقایع عاشورا و یا آب ها را مهریه حضرت زهرا (ص) دانستن ادامه پیدا کرد. شایان ذکر است که در هند با وجود بارش فراوان و رودهای پر آب بزرگترین اجتماع مذهبی جهان برای تقدس رود کنگ برگزار می شود.

کلمات کلیدی:

آب، باران، رود، آناهیتا، سرسوتی، ایام نیات، ایندره، اپوش، ماهی، گاو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834487>

